



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 979

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 13 octombrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
5.454. — Ordin al ministrului educației pentru modificarea și completarea Metodologiei privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcțiilor de director și director adjunct din unitățile de învățământ preuniversitar de stat, aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 4.597/2021	2–3
7.754. — Ordin al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență privind instituirea carantinei zonale pentru comuna Boiu Mare, cu satele aparținătoare Boiu Mare, Frâncenii Boiului, Prislop și Românești, județul Maramureș	4–6
7.755. — Ordin al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență privind instituirea carantinei zonale pentru comuna Broșteni (cu satele aparținătoare Broșteni, Căpățânești, Luncșoara, Lupșa de Jos, Lupșa de Sus, Meriș), comuna Pătulele (cu satele aparținătoare Pătulele și Viașu) și comuna Șișești (cu satele aparținătoare Cărămidaru, Ciovârnășani, Cocorova, Crăguești, Noapteșa și Șișești), județul Mehedinți.....	7–9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 41 din 7 iunie 2021 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	10–15

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

pentru modificarea și completarea Metodologiei privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcțiilor de director și director adjunct din unitățile de învățământ preuniversitar de stat, aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 4.597/2021

În temeiul prevederilor art. 257, 258 și ale art. 259 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Referatul de aprobare nr. 1.782/DGMRUS din 13.10.2021, în baza art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcțiilor de director și director adjunct din unitățile de învățământ preuniversitar de stat, aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 4.597/2021, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 și 771 bis din 10 august 2021, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 33, după alineatul (3) se introduc patru noi alineate, alineatele (4)—(7), cu următorul cuprins:

„(4) În contextul stării de alertă, în sesiunea 2021 a concursului pentru ocuparea funcțiilor de director și director adjunct din unitățile de învățământ preuniversitar de stat, candidații ale căror dosare de înscriere au fost validate în baza prevederilor art. 9 alin. (3) și (4), aflați în carantină sau izolare la data de 15 octombrie 2021, pot susține proba scrisă la data de 28 octombrie 2021, cu condiția prezentării unui buletin de analize care atestă rezultatul pozitiv al analizei RT-PCR sau a unui raport medical sau a unei decizii de carantinare eliberate de DSP, care atestă plasarea în izolare/carantină pentru o perioadă care include data de 15 octombrie 2021.

(5) La data de 14 octombrie 2021, candidații care se află în situația prevăzută la alin. (4) transmit comisiei județene de organizare a concursului, în scris sau prin poștă electronică, o declarație pe propria răspundere, urmând ca documentele doveditoare să fie transmise până la data de 26 octombrie 2021.

(6) Necomunicarea, până la data de 26 octombrie 2021, a documentelor doveditoare atrage după sine pierderea dreptului de a participa la proba scrisă.

(7) Pentru asigurarea egalității de șanse între toți candidații declarați admiși la proba scrisă se modifică în mod corespunzător perioada de exprimare a opțiunilor pentru unitățile de învățământ/funcțiile pentru care aceștia candidează.”

2. Anexa nr. 8 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Direcția generală management resurse umane și rețea școlară din cadrul Ministerului Educației și inspectoratele școlare duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației,
Sorin-Mihai Cîmpeanu

CALENDARUL CONCURSULUI
pentru ocuparea funcțiilor de director și director adjunct
din unitățile de învățământ preuniversitar de stat — sesiunea 2021

Data	Activitatea
14 septembrie	Anunțarea concursului (publicarea funcțiilor vacante pentru care se organizează concursul) Constituirea comisiei naționale, a comisiilor de organizare la nivel județean și a comisiilor de evaluare a documentelor de înscriere
15—26 septembrie	Depunerea dosarelor de înscriere la proba scrisă pe platforma informatică dedicată
27—29 septembrie	Evaluarea dosarelor de înscriere
30 septembrie	Afișarea listei candidaților admiși la evaluarea dosarelor
1 octombrie	Depunerea solicitărilor de analiză a cauzelor și remedierea eventualelor erori la etapa de înscriere în platforma informatică
4—6 octombrie	Remedierea eventualelor erori la etapa de înscriere
7 octombrie	Afișarea listei candidaților admiși la evaluarea dosarelor
8 octombrie	Stabilirea centrelor speciale de desfășurare a probei scrise
13 octombrie	Repartizarea candidaților pe centre
14 octombrie	Depunerea de către candidații aflați în carantină sau izolare a documentelor prevăzute la art. 33 alin. (4) sau a declarației pe propria răspundere
15 octombrie	Desfășurarea probei scrise
15 octombrie	Afișarea rezultatelor la proba scrisă
15—17 octombrie	Depunerea contestațiilor la proba scrisă
18—20 octombrie	Soluționarea contestațiilor la proba scrisă
20 octombrie	Afișarea rezultatelor finale la proba scrisă
21 octombrie—1 noiembrie	Înregistrarea opțiunilor candidaților pentru unitatea la care candidează și, în funcție de opțiune, depunerea documentelor pentru unitățile de învățământ care necesită avize suplimentare, conform art. 8 alin. (1) lit. n)
28 octombrie	Proba scrisă pentru candidații care la data de 15 octombrie 2021 se află în carantină sau izolare Afișarea rezultatelor la proba scrisă Depunerea contestațiilor
29 octombrie	Soluționarea contestațiilor și afișarea rezultatelor finale pentru candidații participanți la proba scrisă din data de 28 octombrie
28 octombrie—2 noiembrie	Transmiterea solicitărilor de desemnare a membrilor comisiilor de interviu din partea consiliilor profesionale, autorităților locale și companiilor/universităților
2—10 noiembrie	Constituirea comisiilor pentru proba de interviu
12 noiembrie	Publicarea graficului de desfășurare a interviurilor
15 noiembrie—8 decembrie	Desfășurarea probei de interviu
16 noiembrie—10 decembrie	Depunerea și soluționarea contestațiilor la proba de interviu
13 decembrie	Exprimarea opțiunilor candidaților declarați admiși pentru mai multe funcții/unități de învățământ
17 decembrie	Validarea rezultatelor finale
20—22 decembrie	Emiterea deciziilor de numire (cu aplicare de la 10 ianuarie 2022)

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DEPARTAMENTUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

ORDIN

privind instituirea carantinei zonale pentru comuna Boiu Mare, cu satele aparținătoare Boiu Mare, Frâncenii Boiului, Prislop și Românești, județul Maramureș

Luând în considerare situația epidemiologică de la nivelul comunei Boiu Mare, cu satele aparținătoare Boiu Mare, Frâncenii Boiului, Prislop și Românești, județul Maramureș, generată de virusul SARS-CoV-2, având ca rezultat o incidență a cazurilor de îmbolnăvire cu SARS-CoV-2 de 9,94 cazuri la 1.000 de locuitori, riscul epidemiologic fiind de o gravitate maximă, în circumstanțe de nerespectare a măsurilor legale în vigoare,

ținând cont de Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Maramureș nr. 136 din 12.10.2021, emisă pe baza Analizei de risc a Direcției de Sănătate Publică Maramureș nr. 21.692 din 11.10.2021 și a Avizului Institutului Național de Sănătate Publică/CNSCBT nr. 18.246 din 11.10.2021,

în temeiul prevederilor art. 3 lit. b), art. 6 lit. b), art. 7 alin. (5) și ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 alin. (3) lit. a)—d) și f) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, ale art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.090/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 10 octombrie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, și ale art. 3 alin. (4) din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.309/2020 privind modalitatea de aplicare a măsurilor de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2, cu modificările și completările ulterioare,

șeful Departamentului pentru Situații de Urgență emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se instituie măsura de carantină zonală, începând cu data de 13.10.2021, ora 20,00, pentru o perioadă de 14 zile, pentru comuna Boiu Mare, cu satele aparținătoare Boiu Mare, Frâncenii Boiului, Prislop și Românești, județul Maramureș.

(2) Perimetrul vizat de măsura prevăzută la alin. (1), denumit în continuare *zonă carantinată*, este delimitat de limita administrativă a unității administrativ-teritoriale cuprinse între următoarele coordonate geografice:

- 47.42941740490051 N, 23.56750951215073 E;
- 47.393960406108086 N, 23.537239010945424 E;
- 47.41280976023407 N, 23.530329357888036 E;
- 47.40864590890302 N, 23.645538798299125 E;
- 47.4005590162034 N, 23.64625405624814 E;
- 47.38744941271979 N, 23.598081623918517 E;
- 47.37222947732782 N, 23.559994229866323 E.

Art. 2. — (1) Este strict interzisă intrarea/ieșirea în/din zona carantinată prin alte zone și căi de acces decât cele deschise circulației publice de pe drumurile naționale, județene, comunale și forestiere.

(2) Controlul măsurilor privind limitarea deplasării persoanelor în/din comuna Boiu Mare, cu satele aparținătoare Boiu Mare, Frâncenii Boiului, Prislop și Românești, județul Maramureș, și asigurarea ordinii publice se vor realiza de către Inspectoratul de Jandarmi Județean Maramureș sau Inspectoratul de Poliție Județean Maramureș, după caz.

Art. 3. — Circulația și staționarea în spații publice a persoanelor sunt interzise, cu excepția motivelor bine justificate, pe baza declarației pe propria răspundere (se poate redacta și de mână), legitimației de serviciu sau a adeverinței eliberate de angajator.

Art. 4. — Se instituie următoarele măsuri obligatorii în zona carantinată:

1. identificarea tuturor persoanelor cu domiciliul, reședința ori adresa declarată în zona menționată la art. 1;

2. limitarea la maximum a deplasării persoanelor și monitorizarea permanentă a respectării acestei măsuri. Ieșirea persoanelor din locuință este permisă doar pe bază de declarație pe propria răspundere, legitimație de serviciu sau adeverință eliberată de angajator, după caz;

3. pentru intervalul orar 5,00—20,00, în interiorul zonei carantinate se interzice circulația tuturor persoanelor în afara locuinței/gospodăriei, cu următoarele excepții:

a) deplasarea persoanelor vaccinate împotriva virusului SARS-CoV-2 și pentru care au trecut cel puțin 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare, care fac dovada îndeplinirii acestei condiții prin intermediul certificatului de vaccinare sau certificatului digital al Uniunii Europene privind COVID-19, sau a persoanelor care se află în perioada cuprinsă între a 15-a zi și a 180-a zi ulterioară confirmării infectării cu SARS-CoV-2, prin prezentarea documentului care atestă trecerea prin boală;

b) deplasarea în interes profesional, inclusiv între locuință/gospodărie și locul/locurile de desfășurare a activității profesionale și înapoi;

c) deplasarea pentru asigurarea de bunuri care acoperă necesitățile de bază ale persoanelor, precum și de bunuri necesare desfășurării activității profesionale;

d) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță, precum și pentru achiziționarea de medicamente;

e) deplasările scurte, în apropierea locuinței/gospodăriei, legate de activitatea fizică individuală a persoanelor (cu excluderea oricăror activități sportive de echipă), precum și pentru nevoile animalelor de companie/domestice;

f) deplasarea în scopul donării de sânge/plasmă la centrele de transfuzie sangvină;

g) deplasarea în scop umanitar sau de voluntariat;

h) deplasarea pentru realizarea de activități agricole;

- i) deplasarea producătorilor agricoli pentru comercializarea de produse agroalimentare;
- j) îngrijirea sau administrarea unei proprietăți din altă localitate;
- k) participarea la programe sau proceduri în centrele de tratament;
- l) pentru achiziția, service-ul, efectuarea ITP sau alte operațiuni de întreținere a vehiculelor, activități care nu pot fi efectuate în localitatea de domiciliu;
- m) eliberarea de documente necesare pentru obținerea unor drepturi prevăzute de lege;
- n) alte motive justificate, precum: îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau a unei persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități ori decesul unui membru de familie;
- o) participarea la activități religioase;
- p) deplasări ale persoanelor care efectuează călătorii al căror interval se suprapune cu perioada interdicției, cum ar fi cele efectuate cu trenul, avionul, autocare sau alte mijloace de transport persoane, și care poate fi dovedit prin bilet sau oricare altă modalitate de achitare a călătoriei;
- q) deplasări ale persoanelor pentru administrare de vaccin împotriva SARS-CoV-2;
4. pentru intervalul orar 20,00—5,00, circulația persoanelor în afara locuinței/gospodăriei este permisă numai pentru motivele prevăzute la pct. 3 lit. a), b), d), n), p) și q);
5. în/din zona prevăzută la art. 1 este permisă intrarea/ieșirea pentru:
- a) transportul de marfă, indiferent de natura acestuia, al materiilor prime și al resurselor necesare desfășurării activităților economice în localitatea carantınată, precum și aprovizionarea populației;
- b) persoanele care nu locuiesc în zona prevăzută la art. 1, dar care desfășoară activități economice sau lucrative în zona carantınată (economic, apărare și ordine publică, securitate națională, sanitar, sanitar-veterinar, situații de urgență, administrație publică locală, asistență și protecție socială, juridic și judiciar, servicii de utilitate publică, agricultură, alimentație publică, comunicații și transporturi);
- c) persoanele care locuiesc în zona carantınată sau în afara zonei carantınate și desfășoară activitatea profesională în afara sau în interiorul zonei carantınate;
- d) persoanele care realizează activități agricole sau pentru comercializarea de produse agroalimentare;
- e) deplasarea din alte motive justificate, precum îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau a unei persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități, decesul unui membru de familie;
- f) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță (urgențe medicale);
- g) deplasarea copiilor/elevilor/studentilor la cursuri în afara zonei carantınate;
6. pentru verificarea motivului deplasării în interes profesional, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, legitimația de serviciu, adeverința eliberată de angajator sau o declarație pe propria răspundere;
7. pentru verificarea motivului deplasării în interes personal, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, o declarație pe propria răspundere, completată în prealabil;
8. declarația pe propria răspundere trebuie să cuprindă numele și prenumele, data nașterii, adresa locuinței/gospodăriei/locului activității profesionale, motivul deplasării,

data completării și semnătura, precum și intervalul orar necesar desfășurării activității.

Art. 5. — În zona prevăzută la art. 1 se instituie următoarele măsuri obligatorii pentru persoanele care se află în tranzit:

1. se permite tranzitarea zonei carantınate de către persoanele care nu au domiciliul pe raza acesteia, fiind interzisă oprirea în localitate;

2. prin grija administrației publice locale și a Inspectoratului de Poliție al Județului Maramureș se vor stabili căile de circulație care tranzitează zona respectivă și aducerea la cunoștința populației prin mass-media a acestei măsuri.

Art. 6. — În zona prevăzută la art. 1 se instituie următoarele măsuri suplimentare:

1. slujbele religioase se desfășoară cu participarea credincioșilor doar în exteriorul clădirilor, cu excepția celor la care participă doar personalul bisericesc. Pentru evenimentele organizate în exterior se va respecta norma de 4 mp/persoană, cu respectarea regulilor de protecție sanitară stabilite prin ordinul comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne;

2. slujbele religioase cu caracter privat în lăcașurile de cult (botezuri, cununii, înmormântări) se desfășoară cu asigurarea unei suprafețe de minimum 4 mp pentru fiecare participant și cu respectarea regulilor de protecție sanitară;

3. accesul credincioșilor în lăcașurile de cult pentru rugăciuni cu caracter individual se poate face astfel încât să fie asigurată o suprafață de minimum 4 mp pentru fiecare persoană și o distanță de minimum 2 m între persoane;

4. se oficializează evenimentele de stare civilă cu prezența a maximum 8 persoane în interiorul clădirii, iar în exterior cu participarea a maximum 20 de persoane, cu respectarea regulilor de protecție sanitară, stabilite prin ordinul comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne;

5. se interzic circulația persoanelor în grupuri mai mari de 6 persoane care nu aparțin aceleiași familii și formarea unor asemenea grupuri;

6. se suspendă activitatea operatorilor economici desfășurată în spații închise în domeniul sălilor de sport și/sau fitness;

7. activitățile de pregătire fizică a sportivilor profesioniști legitimați și/sau de performanță în spații deschise și/sau închise se realizează cu respectarea regulilor de protecție sanitară și distanțare între participanți.

Art. 7. — În zona prevăzută la art. 1 se interzic următoarele activități:

1. organizarea de evenimente și/sau activități private pentru copii în spații închise, cum ar fi locuri de joacă, spații de tip after-school etc.;

2. activitatea cu publicul a structurilor de primire turistice, cu excepția cazării persoanelor care efectuează deplasări în interes profesional;

3. organizarea de evenimente private (nunți, botezuri, mese festive etc.) în spații închise și/sau deschise;

4. organizarea și desfășurarea de activități de tipul spectacolelor și/sau concertelor;

5. organizarea și desfășurarea activităților culturale, științifice, artistice sau de divertisment în spații închise sau deschise;

6. activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activități de preparare, comercializare și consum al produselor alimentare și/sau băuturilor alcoolice și nonalcoolice, de tipul restaurantelor și cafenelelor, inclusiv al teraselor, în interiorul și/sau exteriorul clădirilor. Se permite comercializarea produselor doar în sistem „take-away” (la pachet) și/sau catering;

7. activitatea cu publicul a operatorilor economici licențiați în domeniul jocurilor de noroc, excepție făcând agențiile cu sistem loto (bilete jucate în sistem automatizat), care comercializează bilete de tip LOTO, pariuri și lozuri;

8. toate activitățile și competițiile sportive, individuale sau colective, care se desfășoară în spații închise sau deschise, cu excepția celor profesioniste organizate de federațiile de profil;

9. activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activități de administrare a piscinelor interioare.

Art. 8. — (1) Se limitează programul de lucru cu publicul al operatorilor economici din domeniul comercializării de bunuri alimentare și nealimentare până la ora 18,00, cu excepția farmaciilor și a stațiilor de distribuție carburant, care pot avea program non-stop.

(2) Se limitează numărul de persoane în incinta magazinelor la maximum 30% din capacitate, cu respectarea normelor de sănătate publică și distanțare fizică.

Art. 9. — Cursurile unităților de învățământ se vor desfășura în comuna Boiu Mare, cu satele aparținătoare Boiu Mare, Frâncenii Boiului, Prislop și Românești, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului educației și al ministrului sănătății, interimar, nr. 5.338/2.015/2021 pentru aprobarea măsurilor de organizare a activității în cadrul unităților/instituțiilor de învățământ în condiții de siguranță epidemiologică pentru prevenirea îmbolnăvirilor cu virusul SARS-CoV-2, cu modificările ulterioare.

Art. 10. — Operatorii economici publici și privați care desfășoară activități de transport persoane și care tranzitează zona carantinată vor putea efectua opriri în stațiile proprii pentru urcarea sau coborârea călătorilor. Activitatea acestora se va desfășura prin ocuparea a 50% din locurile existente pe scaun în fiecare vehicul și cu respectarea normelor de protecție sanitară stabilite în perioadă stării de alertă pentru prevenirea răspândirii SARS-CoV-2, în următoarele condiții:

a) administratorii vor dezinfecta mijloacele de transport după fiecare cursă efectuată;

b) pasagerii vor purta masca de protecție pe tot parcursul călătoriei;

c) numărul de pasageri permis în fiecare mijloc de transport va fi egal cu jumătate din numărul locurilor de pe scaun existente în fiecare mijloc de transport;

d) se va respecta circuitul de urcare/coborâre în/din mijlocul de transport. Accesul pasagerilor se va realiza pe ușa din față, iar coborârea pe ușa din spate.

Art. 11. — Direcția de Sănătate Publică Maramureș va întreprinde următoarele:

1. analizarea oportunităților și prioritizarea testării persoanelor, transmiterea solicitărilor de sprijin cu materiale sanitare și personal de specialitate către Institutul Național de Sănătate Publică/Ministerul Sănătății;

2. stabilirea unui calendar periodic pentru dezinfectarea spațiilor publice, la un interval de 48 de ore, și urmărirea îndeplinirii acestuia de către unitatea administrativ-teritorială în cauză;

3. îndrumarea și implicarea medicilor de familie de pe raza localităților în monitorizarea din punct de vedere medical a persoanelor izolate/carantinate la domiciliu și acordarea

asistenței medicale populației din zona respectivă (femei gravide, persoane în program de hemodializă, pacienți oncologici etc.);

4. supravegherea colectării deșeurilor medicale în cadrul contractual cu cabinetele medicilor de familie și asigurarea respectării normelor specifice acestei activități.

Art. 12. — (1) Nerespectarea măsurilor prevăzute de prezentul ordin atrage răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală, în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sunt abilitate să verifice respectarea măsurilor de mai sus categoriile de personal prevăzute de art. 67 din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — Alte acțiuni operative pentru punerea în aplicare a măsurilor de prevenire și combatere a răspândirii SARS-CoV-2, precum și pentru soluționarea unor probleme deosebite pe perioada carantinei vor fi stabilite prin Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Maramureș (telefon: 0262.212.462, e-mail: cjjci@isumm.ro).

Art. 14. — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Gheorghe Pop de Băsești” al Județului Maramureș va asigura transmiterea mesajelor de avertizare prin sistemul RO-ALERT către populația din zona carantinată, cu măsurile ce trebuie respectate pe timpul instituirii carantinei.

Art. 15. — Inspectoratul de Jandarmi Județean Maramureș coordonează operațional, prin Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Maramureș, măsurile de ordine publică, adoptând/adaptând măsurile din competență pentru implementarea deciziei de instituire a carantinei în zona prevăzută la art. 1.

Art. 16. — Inspectoratul Județean de Poliție Maramureș instituie filtre rutiere pe toate căile de comunicație, la intrarea/ieșirea în/din zona prevăzută la art. 1, în vederea limitării tranzitării zonei, și menține ordinea publică în aceasta.

Art. 17. — Prezentul ordin se va transmite spre aplicare la Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Maramureș, care va informa președintele Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Maramureș, Direcția de Sănătate Publică Maramureș și autoritatea publică locală competentă, și spre informare la Institutul Național de Sănătate Publică, Ministerul Sănătății — Direcția generală de asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică, Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul General al Jandarmeriei Române.

Art. 18. — Prevederile prezentului ordin au aplicabilitate din data de 13.10.2021, ora 20,00, pentru o perioadă de 14 zile, până la data de 27.10.2021, ora 20,00, măsurile stabilite în aplicarea acestui ordin urmând a fi raportate până în data de 14.10.2021, ora 16,00, la Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției.

Art. 19. — Prezentul ordin se transmite pentru publicare pe site-urile oficiale ale Ministerului Afacerilor Interne, Departamentului pentru Situații de Urgență și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Art. 20. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență,

Raed Arafat,
secretar de stat

București, 13 octombrie 2021.
Nr. 7.754.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DEPARTAMENTUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

O R D I N

privind instituirea carantinei zonale pentru comuna Broșteni (cu satele aparținătoare Broșteni, Căpățânești, Luncșoara, Lupșa de Jos, Lupșa de Sus, Meriș), comuna Pătulele (cu satele aparținătoare Pătulele și Viașu) și comuna Șișești (cu satele aparținătoare Cărâmidaru, Ciovârnașani, Cocorova, Crăguești, Noapteșa și Șișești), județul Mehedinți

Luând în considerare situația epidemiologică de la nivelul comunei Broșteni, al comunei Pătulele și al comunei Șișești, județul Mehedinți, generată de virusul SARS-CoV-2, având ca rezultat o incidență a cazurilor de îmbolnăvire cu SARS-CoV-2 de 9,24 cazuri la 1.000 de locuitori în comuna Broșteni, 9,96 cazuri la 1.000 de locuitori în comuna Pătulele și 13,01 cazuri la 1.000 de locuitori în comuna Șișești, riscul epidemiologic fiind de o gravitate maximă, în circumstanțe de nerespectare a măsurilor legale în vigoare,

ținând cont de Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Mehedinți nr. 114 din 12.10.2021 emisă pe baza analizelor de risc ale Direcției de Sănătate Publică Mehedinți nr. 17.305 din 11.10.2021 pentru comuna Broșteni, nr. 17.326 din 11.10.2021 pentru comuna Pătulele, respectiv nr. 17.313 din 11.10.2021 pentru comuna Șișești, precum și a avizelor Institutului Național de Sănătate Publică/CNSCBT nr. 18.257 din 11.10.2021 pentru comuna Broșteni, nr. ÎNSP-CNSCBT857 din 11.10.2021 pentru comuna Pătulele, respectiv nr. 18.270 din 11.10.2021 pentru comuna Șișești, completată prin Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Mehedinți nr. 115 din 13.10.2021,

în temeiul prevederilor art. 3 lit. b), art. 6 lit. b), art. 7 alin. (5) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 alin. (3) lit. a)—d) și f) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, ale art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.090/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 10 octombrie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, și ale art. 3 alin. (4) din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.309/2020 privind modalitatea de aplicare a măsurilor de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2, cu modificările și completările ulterioare,

șeful Departamentului pentru Situații de Urgență emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se instituie măsura de carantină zonală, începând cu data de 14.10.2021, ora 8,00, pentru o perioadă de 14 zile, pentru comuna Broșteni (cu satele aparținătoare Broșteni, Căpățânești, Luncșoara, Lupșa de Jos, Lupșa de Sus, Meriș), comuna Pătulele (cu satele aparținătoare Pătulele și Viașu) și comuna Șișești (cu satele aparținătoare Cărâmidaru, Ciovârnașani, Cocorova, Crăguești, Noapteșa și Șișești), județul Mehedinți.

(2) Perimetrul vizat de măsura prevăzută la alin. (1), denumit în continuare *zonă carantinată*, este delimitat de limita administrativă a unității administrativ-teritoriale cuprinse între următoarele coordonate geografice:

- a) comuna Broșteni:
44°43'32.2" N, 23°2'30.2" E
44°43'49.7" N, 22°55'16" E
44°46'8.3" N, 22°58'5.5" E
44°47'38" N, 22°57'50.3" E
- b) comuna Pătulele:
44°19'55.8" N, 22°50'57.9" E
44°19'54.4" N, 22°44'41.1" E
44°21'47.1" N, 22°46'4.5" E
44°21'48.8" N, 22°50'4.1" E
- c) comuna Șișești:
44°44'25.5" N, 22°54'7.1" E
44°44'57.3" N, 22°51'33.1" E
44°44'17.2" N, 22°46'9.8" E
44°45'57.7" N, 22°45'16" E
44°49'2.9" N, 22°50'0.8" E
44°48'28.5" N, 22°52'32.7" E

Art. 2. — (1) Este strict interzisă intrarea/ieșirea în/din zona carantinată prin alte zone și căi de acces decât cele deschise circulației publice de pe drumurile naționale, județene, comunale și forestiere.

(2) Controlul măsurilor privind limitarea deplasării persoanelor în/din zona carantinată definită la art. 1 și asigurarea ordinii publice se vor realiza de către Inspectoratul de Jandarmi Județean Mehedinți sau Inspectoratul de Poliție Județean Mehedinți, după caz.

Art. 3. — Circulația și staționarea în spații publice a persoanelor sunt interzise, cu excepția motivelor bine justificate,

pe baza declarației pe propria răspundere (se poate redacta și de mână), legitimației de serviciu sau a adeverinței eliberate de angajator.

Art. 4. — Se instituie următoarele măsuri obligatorii în zona carantinată:

1. identificarea tuturor persoanelor cu domiciliul, reședința ori adresa declarată în zona menționată la art. 1;
2. limitarea la maximum a deplasării persoanelor și monitorizarea permanentă a respectării acestei măsuri. Ieșirea persoanelor din locuință este permisă doar pe bază de declarație pe propria răspundere, legitimație de serviciu sau adeverință eliberată de angajator, după caz;
3. pentru intervalul orar 5,00—20,00, în interiorul zonei carantinate, se interzice circulația tuturor persoanelor în afara locuinței/gospodăriei, cu următoarele excepții:
 - a) deplasarea persoanelor vaccinate împotriva virusului SARS-CoV-2 și pentru care au trecut cel puțin 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare, care fac dovada îndeplinirii acestei condiții prin intermediul certificatului de vaccinare sau certificatului digital al Uniunii Europene privind COVID-19, sau a persoanelor care se află în perioada cuprinsă între a 15-a zi și a 180-a zi ulterioară confirmării infectării cu SARS-CoV-2, prin prezentarea documentului care atestă trecerea prin boală;
 - b) deplasarea în interes profesional, inclusiv între locuință/gospodărie și locul/locurile de desfășurare a activității profesionale și înapoi;
 - c) deplasarea pentru asigurarea de bunuri care acoperă necesitățile de bază ale persoanelor, precum și de bunuri necesare desfășurării activității profesionale;
 - d) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță, precum și pentru achiziționarea de medicamente;
 - e) deplasările scurte, în apropierea locuinței/gospodăriei, legate de activitatea fizică individuală a persoanelor (cu excluderea oricăror activități sportive de echipă), precum și pentru nevoile animalelor de companie/domestice;
 - f) deplasarea în scopul donării de sânge/plasmă la centrele de transfuzie sangvină;
 - g) deplasarea în scop umanitar sau de voluntariat;

- h) deplasarea pentru realizarea de activități agricole;
- i) deplasarea producătorilor agricoli pentru comercializarea de produse agroalimentare;
- j) îngrijirea sau administrarea unei proprietăți din altă localitate;
- k) participarea la programe sau proceduri în centrele de tratament;
- l) pentru achiziția, service-ul, efectuarea ITP sau alte operațiuni de întreținere a vehiculelor, activități care nu pot fi efectuate în localitatea de domiciliu;
- m) eliberarea de documente necesare pentru obținerea unor drepturi prevăzute de lege;
- n) alte motive justificate, precum: îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau a unei persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități ori decesul unui membru de familie;
- o) participarea la activități religioase;
- p) deplasări ale persoanelor care efectuează călătorii al căror interval se suprapune cu perioada interdicției, cum ar fi cele efectuate cu trenul, avionul, autocare sau alte mijloace de transport de persoane, și care poate fi dovedit prin bilet sau oricare altă modalitate de achitare a călătoriei;
- q) deplasări ale persoanelor pentru administrare de vaccin împotriva SARS-CoV-2;
4. pentru intervalul orar 20,00—5,00, circulația persoanelor în afara locuinței/gospodăriei este permisă numai pentru motivele prevăzute la pct. 3 lit. a), b), d), n), p) și q);
5. în/din zona prevăzută la art. 1 este permisă intrarea/ieșirea pentru:
- a) transportul de marfă, indiferent de natura acestuia, al materiilor prime și al resurselor necesare desfășurării activităților economice în localitatea carantınată, precum și aprovizionarea populației;
- b) persoanele care nu locuiesc în zona prevăzută la art. 1, dar care desfășoară activități economice sau lucrative în zona carantınată (în domeniile: economic, apărare și ordine publică, securitate națională, sanitar, sanitar-veterinar, situații de urgență, administrație publică locală, asistență și protecție socială, juridic și judiciar, servicii de utilitate publică, agricultură, alimentație publică, comunicații și transporturi);
- c) persoanele care locuiesc în zona carantınată sau în afara zonei carantınate și desfășoară activitatea profesională în afara sau în interiorul zonei carantınate;
- d) persoanele care realizează activități agricole sau pentru comercializarea de produse agroalimentare;
- e) deplasarea din alte motive justificate, precum îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau a unei persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități, decesul unui membru de familie;
- f) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță (urgențe medicale);
- g) deplasarea copiilor/elevilor/studenților la cursuri în afara zonei carantınate;
- h) deplasarea în vederea obținerii de acte oficiale (acte de stare civilă, certificate de înmatriculare, permise, pașapoarte etc.);
- i) pentru achiziția, service-ul, efectuarea ITP sau alte operațiuni de întreținere a vehiculelor, activități care nu pot fi efectuate în localitatea de domiciliu;
6. pentru verificarea motivului deplasării în interes profesional, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, legitimația de serviciu, adeverința eliberată de angajator sau o declarație pe propria răspundere;
7. pentru verificarea motivului deplasării în interes personal, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, o declarație pe propria răspundere, completată în prealabil;
8. declarația pe propria răspundere trebuie să cuprindă numele și prenumele, data nașterii, adresa locuinței/gospodăriei/locului activității profesionale, motivul deplasării,

data completării și semnătura, precum și intervalul orar necesar desfășurării activității.

Art. 5. — În zona prevăzută la art. 1 se instituie următoarele măsuri obligatorii pentru persoanele care se află în tranzit:

1. se permite tranzitarea zonei carantınate de către persoanele care nu au domiciliul pe raza acesteia, fiind interzisă oprirea în localitate;

2. prin planul de măsuri întocmit de Inspectoratul Județean de Jandarmi Mehedinți în colaborare cu Inspectoratul de Poliție al Județului Mehedinți, cu sprijinul administrației publice locale, se vor stabili căile de circulație care tranzitează zona respectivă și aducerea la cunoștința populației prin mass-media a acestei măsuri.

Art. 6. — În zona prevăzută la art. 1 se instituie următoarele măsuri suplimentare:

1. se instituie obligativitatea purtării măștii de protecție în toate spațiile publice deschise;

2. participarea zilnică în sistem online a tuturor preșcolarilor și elevilor din învățământul primar, gimnazial, liceal și postliceal, din unitățile de învățământ preuniversitar de la nivelul zonei carantınate;

3. slujbele religioase se desfășoară cu participarea credincioșilor doar în exteriorul clădirilor, cu excepția celor la care participă doar personalul bisericesc. Pentru evenimentele organizate în exterior se va respecta norma de 4 mp/persoană, cu respectarea regulilor de protecție sanitară stabilite prin ordinul comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne;

4. slujbele religioase cu caracter privat în lăcașurile de cult (botezuri, cununii, înmormântări) se desfășoară cu asigurarea unei suprafețe de minimum 4 mp pentru fiecare participant și cu respectarea regulilor de protecție sanitară;

5. accesul credincioșilor în lăcașurile de cult pentru rugăciuni cu caracter individual se poate face astfel încât să fie asigurată o suprafață de minimum 4 mp pentru fiecare persoană și o distanță de minimum 2 m între persoane;

6. se oficialiază evenimentele de stare civilă cu prezența a maximum 8 persoane în interiorul clădirii, iar în exterior cu participarea a maximum 20 de persoane, cu respectarea regulilor de protecție sanitară stabilite prin ordinul comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne;

7. se interzic circulația persoanelor în grupuri mai mari de 6 persoane care nu aparțin aceleiași familii și formarea unor asemenea grupuri;

8. se suspendă activitatea operatorilor economici desfășurată în spații închise în domeniul sălilor de sport și/sau fitness;

9. activitățile de pregătire fizică a sportivilor profesioniști legitimați și/sau de performanță în spații deschise și/sau închise se realizează cu respectarea regulilor de protecție sanitară și distanțare între participanți.

Art. 7. — În zona prevăzută la art. 1 se interzic următoarele activități:

1. organizarea și desfășurarea de mitinguri, demonstrații, procesiuni, concerte sau alte tipuri de întruniri în spații deschise;

2. organizarea și desfășurarea spectacolelor de tipul drive-in;

3. desfășurarea de reuniuni cu prilejul unor sărbători, aniversări, petreceri în spații închise și/sau deschise, publice și/sau private;

4. organizarea de evenimente și/sau activități private pentru copii în spații închise, cum ar fi locuri de joacă, spații de tip after-school etc.;

5. activitatea cu publicul a structurilor de primire turistice, cu excepția cazării persoanelor care efectuează deplasări în interes profesional;

6. organizarea de evenimente private (nunți, botezuri, mese festive etc.) în spații închise și/sau deschise;

7. organizarea și desfășurarea de activități de tipul spectacolelor și/sau concertelor;

8. organizarea și desfășurarea activităților culturale, științifice, artistice sau de divertisment în spații închise sau deschise;

9. activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activități de preparare, comercializare și consum al produselor alimentare și/sau băuturilor alcoolice și nonalcoolice, de tipul restaurantelor și cafenelelor, inclusiv al teraselor, în interiorul și/sau exteriorul clădirilor. Se permite comercializarea produselor doar în sistem „take-away” (la pachet) și/sau catering;

10. activitatea cu publicul a operatorilor economici licențiați în domeniul jocurilor de noroc, excepție făcând agențiile cu sistem loto (bilete jucate în sistem automatizat), care comercializează bilete de tip LOTO, pariuri și lozuri;

11. toate activitățile și competițiile sportive, individuale sau colective, care se desfășoară în spații închise sau deschise, cu excepția celor profesionale organizate de federațiile de profil;

12. organizarea piețelor pentru produse nealimentare, a târgurilor, oboarelor, iarmaroacelor și piețelor de vechituri în spații închise.

Art. 8. — (1) Se limitează programul de lucru cu publicul al operatorilor economici din domeniul comercializării de bunuri alimentare și nealimentare până la ora 18,00, cu excepția farmaciilor și a stațiilor de distribuție carburant, care pot avea program non-stop.

(2) Se limitează numărul de persoane în incinta magazinelor la maximum 30% din capacitate, cu respectarea normelor de sănătate publică și distanțare fizică.

Art. 9. — Operatorii economici publici și privați care desfășoară activități de transport de persoane și care tranzitează zona carantinată vor putea efectua opriri în stațiile proprii pentru urcarea sau coborârea călătorilor. Activitatea acestora se va desfășura prin ocuparea a 50% din locurile existente pe scaun în fiecare vehicul și cu respectarea normelor de protecție sanitară stabilite în perioada stării de alertă pentru prevenirea răspândirii SARS-CoV-2, în următoarele condiții:

a) administratorii vor dezinfecta mijloacele de transport după fiecare cursă efectuată;

b) pasagerii vor purta masca de protecție pe tot parcursul călătoriei;

c) numărul de pasageri permis în fiecare mijloc de transport va fi egal cu jumătate din numărul locurilor de pe scaun existente în fiecare mijloc de transport;

d) se va respecta circuitul de urcare/coborâre în/din mijlocul de transport. Accesul pasagerilor se va realiza pe ușa din față, iar coborârea pe ușa din spate.

Art. 10. — Comandantul intervenției se numește inspectorul șef al Inspectoratului de Jandarmi Județean Mehedinți. În exercitarea atribuțiilor de serviciu se vor pune în aplicare măsurile stabilite prin Planul cadru integrat de acțiune al Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 11. — Direcția de Sănătate Publică Mehedinți va întreprinde următoarele:

1. analizarea oportunităților și prioritizarea testării persoanelor, transmiterea solicitărilor de sprijin cu materiale sanitare și personal de specialitate către Institutul Național de Sănătate Publică/Ministerul Sănătății;

2. stabilirea unui calendar periodic pentru dezinfectarea spațiilor publice, la un interval de 48 de ore, și urmărirea îndeplinirii acestuia de către unitatea administrativ-teritorială în cauză;

3. îndrumarea și implicarea medicilor de familie de pe raza localităților în monitorizarea din punct de vedere medical a persoanelor izolate/carantinate la domiciliu și acordarea asistenței medicale populației din zona respectivă (femei

gravide, persoane în program de hemodializă, pacienți oncologici etc.);

4. supravegherea colectării deșeurilor medicale în cadrul contractual cu cabinetele medicilor de familie și asigurarea respectării normelor specifice acestei activități.

Art. 12. — (1) Nerespectarea măsurilor prevăzute de prezentul ordin atrage răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală, în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sunt abilitate să verifice respectarea măsurilor de mai sus categoriile de personal prevăzute de art. 67 din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — Alte acțiuni operative pentru punerea în aplicare a măsurilor de prevenire și combatere a răspândirii SARS-CoV-2, precum și pentru soluționarea unor probleme deosebite pe perioada carantinei vor fi stabilite prin Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Mehedinți (telefon: 0252 317 701, e-mail: goj@isumehedinti.ro).

Art. 14. — Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Mehedinți asigură respectarea regimului juridic al frontierei de stat în zona prevăzută la art. 1 și cooperează cu structurile Ministerului Afacerilor Interne cu responsabilități în domeniul ordinii publice, solicitând/acordând sprijin acestora în aplicarea măsurilor din competență.

Art. 15. — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Drobeta” al Județului Mehedinți va asigura transmiterea mesajelor de avertizare prin sistemul RO-ALERT către populația din zona carantinată, cu măsurile ce trebuie respectate pe timpul instituirii carantinei.

Art. 16. — Inspectoratul de Jandarmi Județean Mehedinți coordonează operațional, prin Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Mehedinți, măsurile de ordine publică, adoptând/adaptând măsurile din competență pentru implementarea deciziei de instituire a carantinei în zona prevăzută la art. 1.

Art. 17. — Inspectoratul Județean de Poliție Mehedinți instituie filtre rutiere pe toate căile de comunicație, la intrarea/ieșirea în/din zona prevăzută la art. 1, în vederea limitării tranzitării zonei, și menține ordinea publică în aceasta.

Art. 18. — Prezentul ordin se va transmite spre aplicare la Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Mehedinți, care va informa președintele Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Mehedinți, Direcția de Sănătate Publică Mehedinți și autoritatea publică locală competentă, și spre informare la Institutul Național de Sănătate Publică, Ministerul Sănătății — Direcția generală asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică, Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul General al Jandarmeriei Române.

Art. 19. — Prevederile prezentului ordin au aplicabilitate din data de 14.10.2021, ora 8,00, pentru o perioadă de 14 zile, până la data de 28.10.2021, ora 8,00, măsurile stabilite în aplicarea acestui ordin urmând a fi raportate până în data de 14.10.2021, ora 16,00, la Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției.

Art. 20. — Prezentul ordin se transmite pentru publicare pe site-urile oficiale ale Ministerului Afacerilor Interne, Departamentului pentru Situații de Urgență și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Art. 21. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență,

Raed Arafat,
secretar de stat

București, 13 octombrie 2021.

Nr. 7.755.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 41

din 7 iunie 2021

Dosar nr. 636/1/2021

Laura-Mihaela Ivanovici — președintele Secției I civile —
președintele completului
Valentin Mitea — judecător la Secția I civilă
Mihaela Tăbârcă — judecător la Secția I civilă
Cristina Trușescu — judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu — judecător la Secția I civilă
Georgeta Stegaru — judecător la Secția I civilă
Lavinia Curelea — judecător la Secția I civilă
Mari Ilie — judecător la Secția I civilă
Alina Iuliana Țuca — judecător la Secția I civilă

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 636/1/2021 a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă raportat la art. XIX din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare (*Legea nr. 2/2013*), și ale art. 36 alin. (2) lit. a) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Laura-Mihaela Ivanovici, președintele Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Harghita — Secția civilă, în Dosarul nr. 4.184/258/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar s-a depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, ce a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; intimatul-reclamant a depus, în termen legal, prin avocat, un punct de vedere asupra chestiunii de drept.

6. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Harghita — Secția civilă a dispus, prin Încheierea din 2 martie 2021, în Dosarul nr. 4.184/258/2018, aflat pe rolul acestei instanțe, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *art. 55 alin. 1 din Legea nr. 4/1953 — Codul familiei, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Codul familiei), în forma anterioară*

modificării intervenite prin Legea nr. 288/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953 — Codul familiei (Legea nr. 288/2007), își menține aplicabilitatea, având în vedere art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Convenția), interpretat în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului?

II. Normele de drept ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

8. *Legea nr. 4/1953 — Codul familiei, republicată, cu modificările și completările ulterioare — forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 288/2007*

Art. 55. — „Acțiunea în tăgăduirea paternității se prescrie în termen de șase luni de la data când tatăl a cunoscut nașterea copilului.”

9. *Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*

Art. 8. — Dreptul la respectarea vieții private și de familie

„1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

2. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și libertăților altora.”

III. Expunerea succintă a procesului

10. Cauza are ca obiect o acțiune în tăgăduirea paternității copilului născut din căsătorie și are ca părți pe tatăl prezumat (reclamantul) și pe copilul născut la 24 noiembrie 2006, în vârstă de 12 ani la data demarării procedurii, reprezentat de mama sa (pârâtul).

11. La data de 11 septembrie 2017, părinții copilului au demarat o procedură de divorț în care s-au acuzat reciproc de infidelitate, dar care, pe parcurs, s-a transformat într-o procedură de desfacere a căsătoriei prin acord. Hotărârea de divorț a fost pronunțată la 12 decembrie 2017.

12. Anterior procedurii de divorț, reclamantul s-a prezentat la un institut de specialitate din Republica Ungară, în vederea efectuării unui test ADN de paternitate. Reclamantul susține că a recoltat personal proba de comparație de la copil și a prezentat-o institutului. Rezultatul testului, comunicat la 21 septembrie 2017, exclude posibilitatea ca reclamantul să fie tatăl persoanei de la care provine proba.

13. În procedura din fața primei instanțe, prin întâmpinarea depusă, pârâta s-a apărat în principal invocând excepția prescripției dreptului la acțiune, iar pe fond a contestat rezultatul testului ADN din Republica Ungară, exclusiv din considerente procedurale (nu era tradus și era efectuat extrajudiciar), solicitând în probațiune, dacă necesitatea rezultă din dezbateri, inclusiv efectuarea de „expertize de specialitate”.

14. După ce prima instanță a admis proba cu efectuarea unui test ADN de paternitate, pârâta a declarat în scris că nu își exprimă acordul cu privire la administrarea acestei probe.

15. Judecătoria Miercurea-Ciuc a respins excepția prescripției dreptului la acțiune, reținând în acest sens prevederile art. 8 din Convenție, interpretat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele *Călin și alții împotriva României* și *Ostace împotriva României*, iar pe fond a admis acțiunea, luând în considerare rezultatul testului ADN efectuat în Republica Ungară, în condițiile în care martorul audiat a declarat că mama copilului a avut o relație extraconjugală și s-a refuzat efectuarea testului ADN admis de instanță.

16. În apelul declarat de pârâtă se contestă, în principal, soluția dată asupra excepției prescripției, susținându-se că hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului invocate prin sentință nu sunt incidente față de circumstanțele cauzei și că este incidentă Decizia Curții cu privire la admisibilitatea Cererii nr. 4.901/04 prezentată de I.L.V. împotriva României.

17. În ședința publică din 24 februarie 2021, apelantul-pârât a formulat cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în procedura prevăzută de art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă, în scopul pronunțării unei hotărâri prealabile pentru interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 55 alin. 1 din Codul familiei.

18. Prin încheierea pronunțată la 2 martie 2021, instanța a dispus sesizarea instanței supreme și, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a suspendat judecata cauzei.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării, care susțin admisibilitatea procedurii

19. Instanța de trimitere, procedând la analiza condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă pentru declanșarea procedurii pronunțării de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a apreciat că acestea sunt întrunite cumulativ, pentru argumentele ce vor fi expuse în continuare.

20. Astfel, tribunalul este investit cu soluționarea cauzei în apel, ceea ce înseamnă, dat fiind obiectul acesteia, în ultimă instanță.

21. Chestiunea de drept, reprezentată de aplicabilitatea prescripției extinctive prevăzute de art. 55 alin. 1 din Codul familiei, în forma anterioară modificării intervenite prin Legea nr. 288/2007, având în vedere art. 8 din Convenție, așa cum a fost interpretat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, este esențială pentru soluționarea pe fond a cauzei.

22. Chestiunea de drept este nouă, în sensul că nu a fost identificată jurisprudență cu acest obiect, și nu face obiectul unui recurs în interesul legii. De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat în vreun alt mod asupra acesteia.

V. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

23. Apelanta-pârâtă susține că diferența dintre Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în Cauza *I.L.V. împotriva României* și Hotărârea din Cauza *Ostace împotriva României*, care ar face prima hotărâre aplicabilă, iar a doua nu, constă în existența unei manifestări de voință din partea copilului pentru lămurirea filiației sale.

24. Intimatul-reclamant susține incompatibilitatea art. 55 alin. 1 din Codul familiei cu art. 8 din Convenție, invocând în acest sens hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului în cauzele *Shofman împotriva Rusiei*, *Rasmussen împotriva Danemarcei*, *Gaskin împotriva Marii Britanii*, *Katte Klitsche de la Grange împotriva Italiei* și *Mizzi împotriva Maltei*.

25. După comunicarea raportului, în condițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, intimatul-reclamant a depus, în termen legal, prin avocat, un punct de vedere asupra chestiunii de drept, prin care, arătând că fiecare cauză are

circumstanțe proprii, care trebuie analizat în mod concret, a apreciat că se impune pronunțarea unei hotărâri prealabile în vederea unificării practicii în ceea ce privește aplicarea art. 55 alin. 1 din Codul familiei, în forma anterioară modificării intervenite prin Legea nr. 288/2007, în lumina art. 8 din Convenție și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

26. Completul de judecată investit cu soluționarea apelului în Dosarul nr. 4.184/258/2018 a apreciat că următoarele circumstanțe relevante caracterizează cauza de față:

— nu există o manifestare de voință expresă din partea copilului în vederea stabilirii filiației sale;

— există un test ADN, făcut extraprocesual, la inițiativa intimatului-reclamant, fără acordul copilului și nerecunoscut de acesta, conclundența sa urmând să fie stabilită de instanță;

— inițial, prin întâmpinarea depusă, chiar minora, prin reprezentant, a solicitat proba cu „expertize de specialitate” și numai după admiterea probei ADN a adus la cunoștința instanței că nici ea, nici reprezentanta sa nu sunt de acord cu efectuarea testului;

— nu se pune problema obligării copilului la efectuarea testului ADN; cu toate acestea, refuzul său poate cântări la soluționarea cauzei;

— intervalul mare de timp în care a beneficiat de statutul de copil al intimatului-reclamant (aproximativ 12 ani);

— consecințele patrimoniale pentru copil, deși modeste, constând în pensia de întreținere pe care i-o datorează în prezent intimatul-reclamant;

— intimatul-reclamant avea la dispoziție un remediu legal contra prescripției, constând în posibilitatea repunerii în termen pentru „motive temeinice”, dar nu a solicitat aceasta în termenul prevăzut de lege și nici nu au fost identificate asemenea motive pentru repunerea în termen din oficiu; un astfel de „motiv temeinic” ar fi putut fi faptul că nu a cunoscut că nu este tatăl copilului; în acest sens, tribunalul a cercetat de ce a așteptat mai mult de un an de la data testului până la introducerea acțiunii, iar intimatul-reclamant a răspuns că a încercat să nu îl facă pe copil să sufere;

— schimbarea legislativă de substanță, odată cu intrarea în vigoare, în 2011, a Codului civil, de care intimatul-reclamant nu poate beneficia și care prevede pentru asemenea acțiuni nu numai un termen de prescripție mai mare, dar și un moment diferit de la care se calculează, și anume data la care tatăl prezumtiv a cunoscut că această prezumție nu corespunde realității.

27. Tribunalul a reținut că în speță există atât împrejurări de fapt comune unor soluții diferite ale Curții Europene a Drepturilor Omului în această materie, cât și împrejurări asemănătoare unor asemenea soluții și împrejurări care nu au făcut obiectul analizei Curții. Cu alte cuvinte, din perspectiva art. 8 din Convenție, așa cum a fost interpretat până în prezent de instanța de contencios european, pare cel puțin posibilă oricare dintre soluții la problema prescripției.

28. Astfel, procesul de față diferă de Cauza *I.L.V. împotriva României* prin faptul că acțiunea în justiție nu urmărește o etapă prealabilă, respectiv obținerea unei probe, și nu se pune problema obligării copilului la efectuarea testului ADN (paragrafele 40, 42 și 44 din Hotărârea Curții). Cu toate acestea, instanța poate da valoare probatorie refuzului de efectuare a testului. De asemenea, deși nu există un acord al copilului pentru verificarea paternității sale, testul ADN extrajudiciar, făcut fără acordul lui și prezentat de intimatul-reclamant, a fost

contestat exclusiv pentru motive procedurale și, prin întâmpinarea formulată, chiar minora a solicitat administrarea unor „expertize de specialitate”, numai după admiterea probei, opunându-se efectuării testului ADN (paragrafele 39 și 40 din hotărârea Curții).

29. Totodată, speța prezintă diferențe semnificative și față de Cauza *Ostace împotriva României*, pentru că intimatul-reclamant nu a fost lipsit de orice posibilitate de a contesta prezumția de paternitate, legea oferindu-i, în acest sens, nu numai un termen de 6 luni de la nașterea copilului, ci și posibilitatea evaluării în favoarea sa a motivelor depășirii acestuia, care este una efectivă, cât timp a fost avută în vedere și de tribunal. În plus, intimatul-reclamant nu a prezentat un test ADN care să fi fost efectuat cu acordul copilului, care în cazul de față este și minor (paragrafele 42—48 din hotărârea Curții). În schimb, la fel ca în Cauza *Ostace împotriva României*, dacă situația de față ar fi fost supusă actualelor dispoziții ale Codului civil, acțiunea reclamantului nu ar mai fi fost prescrisă (paragraful 50 din hotărârea Curții).

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

30. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat hotărâri judecătorești relevante, precum și opinii teoretice ale magistraților asupra problemei de drept, din care a rezultat existența a două orientări jurisprudențiale.

31. Astfel, *într-o orientare*, s-a apreciat că art. 55 alin. 1 din Codul familiei, în forma anterioară modificării intervenite prin Legea nr. 288/2007, nu își menține aplicabilitatea, prin raportare la dispozițiile art. 8 din Convenție, cu argumentul că trebuie să prevaleze realitatea biologică asupra ficțiunilor legale, respectiv a prezumției de paternitate, aflată sub egida unui termen de tăgăduire scurt și rigid. Judecătorul național este obligat să facă aplicarea priorității, directă, a dreptului comunitar, atunci când există neconcordanțe între tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care România este parte și dreptul intern, pe care trebuie să îl aplice și să îl interpreteze numai în conformitate cu dispozițiile actului internațional.

32. S-a mai reținut și că aplicarea acestor dispoziții legale nu ar păstra un just echilibru între interesele reclamantului și cele ale societății și că, prin urmare, sistemul juridic intern nu garantează în mod corespunzător respectarea vieții private a reclamantului. Este necesar ca reclamantul să aibă un termen rezonabil în care să se poată stabili în mod corect filiația acestuia față de minor, trebuind să beneficieze de toate mijloacele legale suficiente pentru a se dovedi situația sa civilă. Acesta a fost și scopul modificărilor aduse instituției tăgăduirii paternității prin Codul civil.

33. Au fost invocate considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 697 din 29 noiembrie 2016, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 23 februarie 2017 (*Decizia nr. 697 din 29 noiembrie 2016*), apreciindu-se că acestea sunt valabile și în situația din speță.

34. *Într-o altă opinie*, s-a susținut că, în privința acțiunii introduse de mamă și de copil, își găsește aplicare dreptul comun, în sensul că acțiunea este imprescriptibilă, iar în privința soțului mamei acțiunea se prescrie în termen de 6 luni de la data la care apare interesul în promovarea acțiunii în tăgăduirea paternității. Instituirea acestui termen de prescripție nu contravine art. 8 din Convenție, având ca scop asigurarea securității juridice a circuitului civil și fiind de natură să protejeze interesul superior al copilului.

35. S-a apreciat că dispozițiile legale ce fac obiectul interpretării își mențin aplicabilitatea, atât timp cât legislația internă conferă reclamantului posibilitatea ca, în temeiul art. 19 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat, să solicite repunerea în termenul de prescripție pentru formularea cererii în tăgăduirea paternității. Legislația, în

forma analizată, conferă reclamantului un remediu pentru situația în care nu a formulat acțiunea în tăgăduirea paternității în termenul de prescripție extinctivă prevăzut de art. 55 alin. 1 din Codul familiei, remediul constând în formularea cererii de repunere în termen, în termen de o lună de la încetarea cauzelor care justifică depășirea termenului de prescripție. Dacă și acest termen a fost depășit, sancționarea pasivității reclamantului, ce urmează a fi analizată în concret de instanță, nu constituie o încălcare a dispozițiilor art. 8 din Convenție.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

36. Curtea Constituțională s-a pronunțat, în repetate rânduri, asupra constituționalității dispozițiilor art. 55 alin. 1 din Codul familiei, în forma în vigoare anterior modificărilor survenite prin Legea nr. 288/2007, respingând excepțiile invocate.

37. Astfel, prin Decizia nr. 566 din 20 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2019, Curtea a reținut că „17. (...) *în jurisprudența sa, a statuat, prin mai multe decizii, că din textul de lege criticat nu rezultă un regim discriminatoriu între copilul născut în timpul căsătoriei, mama copilului și tatăl acestuia în privința termenului de exercitare a acțiunii în tăgăduirea paternității. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 453 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 21 ianuarie 2004, Decizia nr. 390 din 12 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 17 august 2005, Decizia nr. 538 din 18 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.116 din 12 decembrie 2005, Decizia nr. 1.328 din 19 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795 din 29 noiembrie 2010.*

18. *Curtea a reținut, prin deciziile enumerate, că textul de lege criticat reglementează termenul în care tatăl copilului născut în timpul căsătoriei poate să introducă acțiune în tăgăduirea paternității, fără să cuprindă nicio precizare cu privire la termenul în care această acțiune ar putea fi introdusă de mama copilului sau de copilul născut în timpul căsătoriei, ceea ce se explică prin modul în care legiuitorul a conceput regimul filiației față de tată. Astfel, prin art. 53 alin. 1 din Codul familiei s-a instituit o prezumție legală în sensul că paternitatea copilului născut în timpul căsătoriei aparține soțului mamei, cu consecința, prevăzută în art. 54 alin. 2 din același cod, că acțiunea în tăgăduirea paternității poate fi pornită numai de soț. În deciziile enumerate, Curtea a amintit că, prin Decizia nr. 349 din 19 decembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 10 aprilie 2002, a constatat că dispozițiile art. 54 alin. 2 din Codul familiei sunt neconstituționale în măsura în care nu recunosc decât tatălui, iar nu și mamei și copilului născut în timpul căsătoriei dreptul de a porni acțiunea în tăgăduirea paternității.*

19. *În legătură cu acest aspect, Curtea a observat, prin aceleași decizii, că regimul juridic al filiației față de tată, rezultat ca efect al amintitei decizii de admitere pronunțată de Curtea Constituțională, și anume recunoașterea dreptului mamei și al copilului născut în timpul căsătoriei de a introduce acțiune în tăgăduirea paternității, nu a suferit nicio modificare în privința prescripibilității acțiunii intentate de tatăl copilului și nici nu a fost completat cu dispoziții legale prin care să se stabilească termenul în care acțiunea poate fi exercitată de mamă sau de copil. Astfel, în absența unei dispoziții legale prin care să se stabilească termenul în care acțiunea în tăgăduirea paternității poate fi pornită de mamă sau de copil, Curtea a apreciat că nu are posibilitatea să constate existența vreunei discriminări, rămânând în competența instanței de judecată să facă interpretarea și aplicarea corectă a legii.”*

38. Asemenea considerente se regăsesc, spre exemplu, și în Decizia nr. 504 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 946 din 8 noiembrie 2018.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

39. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, judecătorul-raportor a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în sensul că nu se solicită o dezlegare de principiu, cu valoare teoretică și generală a unei probleme de drept, ci analiza în concret, prin raportare la elementele cauzei, a situației juridice din proces, ceea ce reprezintă atributul exclusiv al instanței de trimitere. De aceea, a propus respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

40. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul în tocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

Asupra admisibilității sesizării

41. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

42. Prin urmare, pentru declanșarea procedurii hotărârii prealabile au fost instituite mai multe condiții de admisibilitate, care trebuie întrunite cumulativ, și anume:

— existența unei cauze în curs de judecată, aflate în ultimă instanță;

— cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

— soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării;

— chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;

— Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra respectivei chestiuni de drept, iar aceasta nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

43. Procedând la analiza asupra admisibilității sesizării, din perspectiva primelor două condiții enunțate, se apreciază că acestea sunt îndeplinite. Astfel, litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată la un tribunal, ca instanță investită cu soluționarea apelului, ce urmează să judece acțiunea în tăgăduirea paternității în ultimă instanță, conform art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prin pronunțarea unei decizii care, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, este definitivă, cauza ce face obiectul judecății aflându-se în competența legală a unui complet de judecată al Tribunalului Harghita — Secția civilă, titularul sesizării.

44. În ce privește condiția de admisibilitate ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, Înalta Curte de Casație și Justiție subliniază că sintagma „chestiune de drept”, la care face referire textul art. 519 din Codul de procedură civilă, trebuie pusă în relație cu gradul de dificultate al acesteia, nefiind suficient să fie identificată, în soluționarea unei cauze, o problemă litigioasă, chiar având caracter de noutate, dacă ea nu este susceptibilă, prin aspectele relevate, de a declanșa mecanismul privind preîntâmpinarea unei jurisprudențe neunitare.

45. Astfel, instanța de trimitere are obligația identificării chestiunii de drept care necesită interpretarea, caracterizarea aspectului de noutate al acesteia, în planul interpretării și

aplicării, identificarea aspectelor din care rezultă caracterul dificil al interpretării unor norme de drept, precum și a modului în care chestiunea de drept semnalată poate să determine soluționarea cauzei pe fond.

46. Caracterul veritabil, în special dificultatea chestiunii de drept, ca element subsumat admisibilității, își găsește justificarea în dezideratul ca intervenția instanței supreme să nu se transforme într-un mecanism indirect de suprimare a rolului instanței investite legal cu soluționarea unei cereri, acela de a judeca în mod direct și efectiv o cauză în baza legii, rol consacrat constituțional.

47. Rolul completului care dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este acela de a releva norma și felul în care, din cauza complexității sau, dimpotrivă, a precarității reglementării, aceasta ar putea primi interpretări diferite, având ca rezultat o jurisprudență neunitară.

48. În ce privește exigențele privitoare la chestiunea de drept a cărei rezolvare de principiu este solicitată Înaltei Curți de Casație și Justiție se cuvine a menționa și că, astfel cum Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a relevat constant în jurisprudența sa, este necesar ca problema de drept care face obiectul sesizării să fie una determinată, adică precisă și punctuală, iar nu generică ori care să pună în dezbatere un întreg act normativ sau o serie de texte de lege din mai multe acte normative, chiar dacă acestea reglementează într-o singură materie (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 71 din 15 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 6 noiembrie 2018). Totodată, dezlegarea solicitată instanței supreme trebuie să fie una de principiu, cu valoare generală, făcută *in abstracto* și, deci, desprinsă de elementele factuale concrete ale procesului în legătură cu care sesizarea instanței supreme a fost realizată.

49. Transpunând în mod specific aceste exigențe de principiu la sesizarea de față, este de observat că, în esență, rațiunea pentru care Tribunalul Harghita — Secția civilă a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție este aceea că, în virtutea asemănărilor, dar și a deosebirilor existente între elementele de fapt care caracterizează prezentul proces și acelea specifice Cauzei *Ostace împotriva României*, respectiv *I.L.V. împotriva României*, „pare cel puțin posibilă oricare dintre soluții la problema prescripției”.

50. Examinarea atât a hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului la care instanța de trimitere a făcut referire (*Ostace împotriva României*, *I.L.V. împotriva României*), cât și a altora caracterizate de același tip de problematică juridică (precum, spre exemplu, *Călin și alții împotriva României* — Hotărârea din 19 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 30 iunie 2017, și *Bocu împotriva României* — Hotărârea din 30 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 16 aprilie 2021) trimit la concluzia că în toate aceste cazuri instanța europeană și-a întemeiat raționamentul pe analiza *in concreto* a unor circumstanțe factuale cu valoare decisivă în stabilirea soluției pronunțate, precum: existența sau, după caz, inexistența unei manifestări din partea copilului, care să demonstreze dorința acestuia de a-și verifica paternitatea; deținerea sau nedeținerea de către reclamant, la momentul pornirii procesului, a unei probe biologice care să ateste că nu este tatăl copilului; obținerea unei asemenea probe, atunci când ea există, cu consimțământul copilului; intervalul de timp în care copilul a beneficiat de statutul civil de copil al reclamantului ș.a.

51. Totodată, raționamentul instanței europene este, în mod esențial, caracterizat de punerea în balanță a intereselor părților implicate, stabilindu-se în concret, în urma analizei tuturor elementelor privitoare la situația părților, dacă a fost sau nu

păstrat un echilibru just între interesele părților și cele ale societății și dacă, prin urmare, sistemul juridic național nu a garantat în mod corespunzător respectarea vieții private a reclamantului.

52. Astfel fiind, rezultă că ceea ce solicită în realitate Tribunalul Harghita, prin intermediul procedurii hotărârii prealabile, nu este pur și simplu o dezlegare de principiu, deci cu valoare teoretică și generală, a unei probleme de drept, ci analiza în concret, prin raportare la elementele cauzei, a situației juridice din proces, pentru a trage o concluzie cu privire la subzistența și aplicabilitatea dispozițiilor art. 55 alin. 1 din Codul familiei, în forma lor anterioară Legii nr. 288/2007.

53. În acest fel, instanța de trimitere se depărtează de scopul urmărit de legiuitor prin instituirea mecanismului de unificare a practicii judiciare reglementat prin dispozițiile art. 519—521 din Codul de procedură civilă, solicitându-i instanței supreme să ofere un raționament juridic specific judecătii de caz și pe care, în calitatea sa de instanță investită cu soluționarea procesului, exclusiv instanța de trimitere este nu doar îndreptățită, ci și obligată să îl realizeze.

54. Or, este de principiu că Înalta Curte de Casație și Justiție nu se poate substitui instanței de trimitere în ce privește judecarea procesului, identificarea, analiza și valorificarea juridică a elementelor de fapt și drept specifice judecătii unui proces, inclusiv prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, neputând fi, în nicio împrejurare, delegată instanței supreme atunci când aceasta este chemată să își exercite rolul de autoritate investită cu unificarea jurisprudenței pe calea hotărârii prealabile.

55. Cele de mai sus trimit la concluzia că nu este îndeplinită condiția de admisibilitate privitoare la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea de principiu a unei chestiuni de drept determinate și punctuale, iar nu cu efectuarea unei analize de caz care să tindă la diminuarea rolului instanței de trimitere și la preluarea de către instanța supremă a unor atribute specifice judecării în concret a procesului aflat pe rolul instanței de trimitere.

56. În cauză, astfel cum rezultă din conținutul încheierii de sesizare, completul de judecată nu și-a îndeplinit nici rolul de a releva în ce constă complexitatea, gradul de dificultate și potențialul normei de a genera confuzie în interpretarea și aplicarea ei, prin exprimarea unui punct de vedere pertinent cu privire la chestiunea de drept pentru care se solicită o rezolvare de principiu, în sensul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă.

57. De altminteri, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților”.

58. Analiza acestor dispoziții legale, precum și, în ansamblu, a acelor care reglementează sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept trimite cu evidență la concluzia că legiuitorul a stabilit parcurgerea unor etape și respectarea unor cerințe de formă atât pentru Înalta Curte de Casație și Justiție, ca instanță sesizată, cât și pentru instanța de trimitere, ca autoare a sesizării.

59. Impunerea unui set riguros de reguli, care să organizeze într-o manieră cât mai predictibilă și oportună procedura de sesizare a instanței supreme și, apoi, pe cea de soluționare

propriu-zisă a sesizării, este necesară în vederea realizării scopului urmărit, anume acela al dezlegării unei chestiuni de drept care întrunește condițiile la care se referă art. 519 din Codul de procedură civilă. În jurisprudența sa, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat în acest sens că: „Rațiunea instituirii acestor condiții formale ale sesizării constă în asigurarea îndeplinirii scopului pentru care a fost introdus noul mecanism procedural, respectiv uniformizarea jurisprudenței și asigurarea predictibilității acesteia, fără ca folosirea sa să genereze suspendarea nejustificată a judecării unei cauze, printr-o interpretare arbitrară a necesității declanșării procedurii de către instanța de judecată, cu consecința prelungirii nejustificate a duratei procesului civil și, din această perspectivă, a afectării dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.” (Decizia nr. 53 din 11 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 16 ianuarie 2020, paragraful 45).

60. Formele și condițiile stabilite de art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă au, așadar, vocația de a contribui, fiecare în parte și unele prin altele, la articularea unui mecanism de unificare a jurisprudenței cu adevărat eficace, iar aceasta implică respectarea lor atentă atât de către instanța de trimitere, cât și de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

61. Rezultă din cele de mai sus că exigențele în discuție privesc atât motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, cât și punctul de vedere al părților și, în mod specific, punctul de vedere al completului de judecată. Comparativ însă cu punctul de vedere al părților, a cărui importanță nu poate fi desigur negată, celui al completului de judecată îi poate fi asociată o însemnătate încă mai sporită, în condițiile în care instanța de trimitere este nu doar autor al sesizării care investește Înalta Curte de Casație și Justiție, obligând-o la soluționarea ei, ci și autoritatea care, finalmente, va trebui să soluționeze procesul, tranșând litigiul.

62. În acord cu înțelesul care se degajă din prevederile art. 520 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, instanța de trimitere nu este doar un subiect care, de pe o poziție pasivă, adresează Înaltei Curți de Casație și Justiție o interogație privitoare la dezlegarea unei probleme de drept, așteptând apoi un răspuns al acesteia; dimpotrivă, atunci când a impus cerința ca instanța de trimitere să își prezinte, în încheierea de sesizare, propriul punct de vedere asupra respectivei chestiuni de drept, legiuitorul a avut în intenție să îi atribuie acestei instanțe rolul de partener activ (adică, altfel spus, veritabil), angajând-o într-un dialog juridic în care exprimarea primei opinii cu privire la dezlegarea ce trebuie dată problemei de drept respective i-a fost atribuită chiar instanței de trimitere, intervenția instanței supreme fiind, cronologic, doar ulterioară.

63. Astfel, cum rezultă din examinarea încheierii de sesizare din 2 martie 2021 a Tribunalului Harghita — Secția civilă, după evidențierea concisă a punctului de vedere al părților, instanța de trimitere a procedat la menționarea acelor circumstanțe ale cauzei pe care le-a considerat relevante (a se vedea *supra*, 27—29).

64. În ce privește relevanța și implicațiile hotărârilor în materie ale Curții Europene a Drepturilor Omului, în condițiile în care de esență dezlegării pe fondul ei a chestiunii de drept care constituie obiectul sesizării erau identificarea, analiza și aprecierea în concret a implicațiilor jurisprudenței Curții privitoare la art. 8 din Convenție, instanța de trimitere a menționat că nu este necesar să se refere la întreaga jurisprudență a instanței europene invocată de părți „(...) pentru că hotărârile mai recente (I.L.V. și Ostace) fac trimitere sau le au în vedere pe cele anterioare, că în speță există atât împrejurări

de fapt comune unor soluții diferite ale Curții în această materie, cât și împrejurări asemănătoare unor asemenea soluții și împrejurări care nu au făcut obiectul analizei Curții. Cu alte cuvinte, din perspectiva art. 8 din Convenție, așa cum a fost interpretat până în prezent de Curte, pare cel puțin posibilă oricare din soluții la problema prescripției”.

65. Instanța de trimitere a mai precizat că prezentul proces diferă de Cauza I.L.V. împotriva României prin faptul că acțiunea în justiție nu urmărește o etapă prealabilă, respectiv obținerea unei probe, și nu se pune problema obligării copilului la efectuarea testului ADN. Totodată, el diferă și de Cauza Ostace împotriva României, deoarece intimatul-reclamant nu a fost lipsit de orice posibilitate de a contesta prezumția de paternitate, legea oferindu-i în acest sens nu numai un termen de 6 luni de la nașterea copilului, ci și posibilitatea evaluării în favoarea sa a depășirii acestuia, care este una efectivă, cât timp a fost avută în vedere și de tribunal. De asemenea, au fost relevate alte câteva elemente de asemănare, respectiv de diferență.

66. Se poate constata cu ușurință că instanța de trimitere s-a mărginit să releve elemente de asemănare, respectiv de diferență, între procesul dedus judecătii și cele două cauze (I.L.V. împotriva României și Ostace împotriva României) în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat, fără a face o analiză în drept care să o conducă la propria concluzie asupra dezlegării care ar trebui dată chestiunii privitoare la menținerea aplicabilității art. 55 alin. 1 din Codul familiei, în forma anterioară modificării intervenite prin Legea nr. 288/2007, prin raportare la prevederile art. 8 din Convenție și la interpretarea dată acestora prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

67. Or, în sensul dispozițiilor art. 520 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, în partea lor privitoare la cuprinderea, în încheierea de sesizare, a punctului de vedere al completului de judecată, este important ca instanța de trimitere să realizeze o proprie analiză a problemei de drept cu privire la care îi solicită

Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe printr-o hotărâre prealabilă, pentru a justifica astfel utilitatea și necesitatea sesizării.

68. Doar în acest fel punctul de vedere al instanței de trimitere poate fi caracterizat ca efectiv, realizându-și, în concret, vocația de a se constitui, înaintea Înaltei Curți de Casație și Justiție, într-un reper util în dezlegarea problemei de drept.

69. Rezultă, totodată, că exprimarea de către instanța de trimitere a propriei opinii cu privire la soluția ce trebuie dată problemei de drept transmise Înaltei Curți de Casație și Justiție se constituie într-o expresie a colaborării loiale între cele două instanțe implicate, legiuitorul recunoscându-i instanței de trimitere, în fructificarea poziției ei de judecător al procesului, calitatea de partener al instanței supreme, iar nu de simplu solicitant.

70. Exprimarea punctului de vedere al instanței de trimitere contribuie la a se stabili inclusiv dacă problema de drept cu privire la care i se cere Înaltei Curți de Casație și Justiție să o dezlege este reală și dificilă, precum și că vizează dezlegarea de principiu a unei chestiuni determinate și punctuale, ea având vocația de a convinge, și sub acest aspect, că sunt întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

71. Simpla enumerare a elementelor de particularitate în fapt și în drept ale procesului, precum și evidențierea unor asemănări, respectiv deosebiri, între componenta factuală a procesului care a generat sesizarea instanței supreme și cea specifică proceselor în legătură cu care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fost sesizată și a pronunțat hotărâri, cum este cazul în speță, nu pot avea semnificația unui punct de vedere în sensul prevederilor art. 520 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, care să sprijine concluzia privind existența unei chestiuni de drept veritabile cu caracter complex și dificil, de natură a fundamenta demersul inițiat de instanța de trimitere.

72. Nefiind îndeplinită condiția existenței unei chestiuni de drept care să întrunească exigențele prevăzute de lege, Înalta Curte de Casație și Justiție urmează a respinge sesizarea ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Harghita — Secția civilă, în Dosarul nr. 4.184/258/2018, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Art. 55 alin. 1 din Legea nr. 4/1953 — Codul familiei, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma anterioară modificării intervenite prin Legea nr. 288/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953 — Codul familiei, își menține aplicabilitatea, având în vedere art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, interpretat în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 7 iunie 2021.

PREȘEDINTELE SECȚIEI I CIVILE
LAURA-MIHAELA IVANOVICI

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

